

Olot, capital d'estiu de l'arquitectura mundial de la mà de l'estudi RCR

Professionals de 28 països exploraran noves idees sota la tutela dels guanyadors del Premi Pritzker 2017 · RCR, l'estudi del moment a nivell mundial, impulsa una plataforma en línia per compartir coneixement

Olot, capital d'estiu de l'arquitectura mundial de la mà de l'estudi RCR

Del tronat portal de fusta de l'antiga foneria Barberí, al número 26 del carrer Fontanella d'Olot, en surt un jove de faccions asiàtiques molt marcades. A l'interior, una noia dona instruccions a algú que passa per allà en un espanyol amb clar deix estranger. Francesa? Italiana? Qui sap. Al quarter general de l'estudi d'arquitectura RCR hi cap (gairebé) tot i tothom. A partir d'aquest dilluns, 31 de juliol, i

fins al 18 d'agost, la fàbrica, entre rovellada i de disseny exquisit marca de la casa per dins, encara en procés de rehabilitació, acollirà la desena edició del Workshop Internacional RCR, que reunirà 131 participants (92 arquitectes i estudiants d'arquitectura; 25 escenògrafs i 14 fotògrafs i artistes audiovisuals) vinguts de 28 països (n'hi ha fins i tot de Mongòlia, l'Iraq, l'Índia, la Xina i el Japó) que, sota el paraigua del laboratori d'arquitectura LAB·A –la nineta dels ulls dels tres arquitectes garrotxins que han dut el «Nobel» de la disciplina, el Premi Pritzker 2017, a terres volcàniques– buscaran respostes als interrogants que plantegen «conceptes tan intensos» com «el buit, la matèria i el temps», claus per als projectors d'obres i d'edificis en opinió de Rafael Aranda, la primera «R» del trio d'asos d'Olot.

El Pritzker, reconeix sense gaires miraments Aranda, que vesteix de negre rigorós i dibuixa esquemes amb un llapis gruixut mentre parla, ha disparat l'interès pel workshop, mot anglès que en català es tradueix per «taller». «Per molt que vulguem continuar fent com fèiem fins ara ja no se'ns veu igual; tu no canvies, però els altres ho fan per tu», raona. El preu del premi, de moment: el taller internacional ha tingut més sol·licituds que places disponibles. «Hi ha –diu Rafael Aranda– un abans i un després del Pritzker». Ara, RCR no vol que el guardó «marqui el camí» de l'estudi d'arquitectura; en tot cas ha de servir «per aprendre» com fer la resta de trajecte que els queda i que s'intueix llarg (al novembre, RCR seran a la primer Biennial Internacional d'Arquitectura d'Euskadi, a Sant Sebastià; al gener exposaran a Tòquio i seran a la Biennial de Venècia 2018 representant Catalunya).

Tothom vol (R)afael Aranda, (C)arme Pigem i (R)amon Vilalta; i ells volen que els vulguin, fins al punt que, ara que el LAB·A ja disposa de personalitat jurídica, bastiran una plataforma virtual d'abast internacional que exportarà el seu «coneixement» i que aproparà la seva arquitectura «a les universitats del món». Un espai que explicarà la relació que mantenen «l'interior i l'exterior» als projectes de RCR –«mai no hem pensat que s'hagin de separar per una simple làmina de vidre», aprofundeix Aranda– i que pregonarà la universalitat de l'arquitectura «feta des de l'origen», l'essència de RCR.

De fet, apuntava ahir l'arquitecte, el desè Workshop Internacional RCR serà un preludi (físic, no pas virtual) del LAB·A. Per exigències del guió, a la Barberí s'hi parlarà poc català i hi predominaran el castellà –«llengua vehicular» del taller atesa l'elevada presència de professionals i estudiants de Llatinoamèrica– i l'anglès –«segona llengua oficial». Molts dels alumnes incrits, exposava Rafael Aranda, «venen a conèixer la fórmula RCR»; però el taller, avisa, «no el plantejem així», sinó més aviat com un aprenentatge de «l'actitud» professional necessària per «encaixar les coses». S'explica: «Han de saber tractar la seva arquitectura, que la poden fer des del seu lloc d'origen» i d'allà donar-li dimensió «universal». De fet, diu Aranda, el Premi Pritzker 2017 els ha estat concedit en bona part «per això».

En el workshop RCR plantejarà cinc exercicis als joves arquitectes, la gran majoria dels quals es mouen en una franja d'edat que va dels 25 als 34 anys. En el primer, com ja ha passat en edicions anteriors del taller, Olot serà la protagonista. «Els demanarem que pensin com poden passar coses» en el triangle que dibuixen tres edificis emblemàtics del centre de la ciutat: Can Vayreda, edifici del segle XIX; Casa Masramon, dissenyada per l'arquitecte noucentista gironí Rafael Masó (1880-1935) i que data de 1914, i el Museu dels Sants, construcció d'estil neogòtic de finals del segle XIX projectada per Joaquim Codina. Un espai que en la ment de Rafael Aranda ha d'esdevenir «un triangle verd museístic».

La segona prova que afrontaran els participants al Laboratori Barberí de RCR consistirà a resoldre «un problema» provocat per l'os bru del Pirineu (Aranda no pot reprimir un somriure abans d'entrar al detall de la qüestió): «La reintroducció de l'os bru», assenyala, fa que els ramats d'ovelles «no puguin estar quatre mesos pasturant a dalt de les muntanyes sense que un pastor les vigili». Doncs bé, en el taller d'Olot arquitectes de mig món pensaran com hauria de ser la cabana de pastor del segle XXI. L'exercici ha estat pensat ad hoc arran de la demanda que el Departament de Territori i Sostenibilitat, que té les competències en medi ambient, va fer als tres arquitectes. «Com ha de ser aquest espai perquè algú hi pugui viure quatre mesos?», preguntava Rafael Aranda. La resposta, probablement, arribarà el 18 d'agost, tretze dies abans del dia de Sant Gil, patró, precisament, dels pastors, que se celebra cada 1 de setembre.

Amb l'impuls definitiu del LAB·A (el nom oficial és RCR LAB·A Espai Barberí), l'univers RCR es dota de la tercera pota que el sustenta: la primera és RCR Arquitectes, l'estudi, i la segona, Bunka Fundació Privada –la que fa possible iniciatives com el taller internacional d'estiu, un programa que compta amb el suport de l'Ajuntament, de la Fundació Banc de Sabadell i de diverses universitats, entre d'altres institucions. A banda de sessions dirigides exclusivament als 131 incrits en les tres disciplines (Arquitectura i Paisatge, Audiovisual i Fotografia i Escenografia), el Workshop RCR programa activitats obertes: un cicle de conferències; l'exposició El taller dels somnisi l'acte de clausura, en què es presentaran els treballs fets pels alumnes. Tot això passarà a l'Hospici.

En aquest context, el regidor de Cultura de la ciutat, Josep Berga, assenyala que el workshop constitueix una bona eina per superar les dificultats que històricament ha tingut Olot per formar part de les «plataformes internacionals», provocades per les males comunicacions. «L'aïllament no és bo per a la ciutat», deia. Les properes setmanes RCR el farà miques.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2017/07/28/olot-capital-destiu-larquitectura-mundial/859042.html?utm_source=rss